

**L-SIODOU TOU
ASKRAIOU ERGA
KAI L-MERAI.
CHRYSA EPL-
PYTHAGOROU...**

Hesiodus, Pythagoras

Δὲ λαὸν μὲν ἐκωρήξας, ὅππῃ πλάσσει χρεῖς αὐτὴν, τέρπει.

Ταῦτα πόνος, ταῦτ' ἐκ μελέτα. τέτων χρεῖς ἔσθ' ἔσθ' σε.

Ταῦτά σε τ' εἰς ἀρετῆς εἰς ἵχλια θήσθ'.

Ναὶ μὰ τ' ἀμετέρῃ ψυχᾷ πῶς δόντα τετρακτὺν,

Παγὰν ἀεγὰ φύσεως. ἀλλ' ἔρχομαι ἐπ' ἔργον,

Θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι τέτων δὲ κρατήσας,

Γνώσῃ ἀθανάτων τὲ θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων

Σύστασιν, ἣν τε ἔκαστα διέρχεται, ἣν τε κρατεῖ.

Γνώσῃ δ' ἣν θέμις ἐστὶ φύσιν πᾶσι παντὸς ὁμοῖον.

Ὡς τέ σε μήτε ἀελπί' ἐλπίζειν μήτε πλῆθεῖν.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώποις αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας.

Τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων ἐκ ἐσορῶσιν,

Οὐτε κλύουσι λύσιν δὲ κακῶν παύσει συῦισασι.

Τοῖη μοῖρα βροτῶν βλάβη φρένας· οἳ δὲ κυλίνδροις

Ἀλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆματ' ἔχον-

Λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἐρεῖς βλάβησιν ἀλέληθεν (τες.

Σύμφυτος, ἦν ἐδὲ προσωπάγειν, εἰκοντα δὲ φούργειν.

Ζεῦ πάτερ ἢ πολλῶν γε κακῶν λύσας ἀπαντας,

Ἡ πᾶσιν δείξαις, εἴω τῶν δαίμονι χρεῶν).

Ἀλλὰ σὺ θάρσθ', ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,

Οἷς ἱερὰ πορφύρουσα φύσις δαίμνους ἐκαστα.

Ὡν εἰ σὸς ἰμέτεσι, κρατήσας ὧν σε κελεύω

Ἐξαχέσας. ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῆς δὲ σαώσας.

Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε ἔειπτο
 Περσὶ πίπτεσ', ὧν μήτ' ἐμπλήσαιο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
 Εἶργεσθαι σαυτὸν, ψαύδους δ' ἦν πέρι λέγῃ,
 Πράως ἴχ'. ὁ δέ τοι ἐρέω, ὅπῃ παντὶ τελείω.
 Μηδεὶς μήτε λόγῳ σὲ παρείπη, μήτέ τι ἔργῳ,
 Πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
 Βουλεύεαι δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέλῃ.
 Δειλὸς τοι κτήσῃς τὲ λέγει τ' ἀνόητος πρὸς ἀνδρός.
 Ἀλλὰ τὰ δ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
 Πρῆσσε δὲ μηδὲν γῆρ' μὴ πῖσασα, ἀλλὰ διδάσκει
 Οὐδ' ὕψις κ' ἐπὶ σῶμα ἁμέλειαν ἔχειν χρεῖ.
 Ἀλλὰ ποτὲ τε μέζον καὶ σίτε γυμνασίῳ τὲ
 Ποιεῖσθαι μέζον δὲ λέγω τὸ δ', ὃ μὴ σ' ἀνιήσῃ.
 Εἰθίξαι δὲ διαίταν ἔχειν καθαράριον, ἀθρυπτον.
 Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόνον ἴχῃ.
 Μὴ δαπανᾷν πρὸς κραινὸν, ποῖα καλῶν ἀδαήμων.
 Μηδ' ἀνελούθερος ἴσθι, μέζον δ' ὅπῃ πᾶσιν ἄριστον.
 Πρῆσσε δὲ ταῦθ' ἃ σε μὴ βλάψῃ· λόγισα δὲ πρὸ
 ἔργου.
 Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὀμμασι πρὸς δέξασθαι,
 Πρὶν γῆρ' ἡμερινῶν ἔργων ζῆς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
 Πῇ παρέβην; τί δ' ἐρέξαι, τί μοι δεὸν ἐκτελέεσθαι;
 Ἀρξάμενός δ' ὑπὸ πρῶτον ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα,
Δειλὰ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Θανάτας μὲν παρῶτα θεὸς νόμῳ ὡς δια-
κην,

Τίμα· καὶ σέβου ὄρκον, ἔπειθ' ἤρθας ἀ-
γαυούς·

Τέες τε κατὰ χθονίους σέβει δαίμονας, ἔννομα ῥέζων·

Τέες τε γονεῖς τίμα, τέες τ' ἀγχις' ἐκγεγαῶτας.

Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ παιδὺ φίλον ὅστις ἄριστος.

Πράξει δ' εἴκε λόγῳ ἐργῳ σὶ τ' ἐπωφελίμοισι.

Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἀμῆρτάδος εἴνεκα μικρῆς,

Οφρα δύνῃ δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύδι ναίει.

Ταῦτα μὲν ἔπος ἴδι· κρατεῖν δὲ ἐθίζεο τῷδε,

Γαστρός μὲν παρώπιστα, καὶ ὕπνου, λεγνείης τε,

Καὶ θυμῷ. παρήξει δ' αἰσχρὸν ποτε μήτε μετ' ἄλλα,

Μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστα αἰσχύνεο σαυτόν.

Εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε·

Μηδ' ἀλογίως σαυτὸν ἔχειν πῶλε μηδὲν ἐδίξε.

Ἀλλὰ γινῶσι μὲν ὡς θανέειν πῶτε παρῶσι ἅπανσι (ὧς·

Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κατὰ ὧς φίλῃ, ἄλλοτ' ὀλέ-

Οσάτε δαιμονίησι τύχαις βροτῶ ἀλγέ' ἔχουσιν,

Ὡν ἂν μοῖραν ἔχῃς, παρὰ ὧς φέρε, μηδ' ἀγανάκτῃ.

Ἰᾶσθαι δὲ παρὲς καὶ θάτον δύνῃ· ὧς δὲ δὲ παρὰ ὧς·

Βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δῆρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλον'.
 Τεξάδι δ' ἄρχεσθαι νῆας, πῆγνυθαι ἀρξιάς·
 Εἶναι δ' ἢ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἢ μῦρ.
 Πρωτίσῃ δ' εἰνὰς παναπήμωι ἀνθρώποισιν.
 Εὐδλῆ μὲν γάρ θ' ἠδὲ φυτόμεν, ἠδὲ γενέσθαι,
 Ἀνέει τ' ἠδὲ γυναικί, καὶ ἔποτε πάντῃ κακὸν ἢ μῦρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι βίον ἀδὲ μῶδὸς ἀείσῃν
 Ἀρξασθαι τε πίθε, καὶ ὅπῃ ζυγὸν αὐχένα θείναι
 Βασί, καὶ ἡμίονοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,
 Νῆα πολυκλήϊδα θρῆν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κηλήσκεισι.
 Τεξάδι δ' οἶχε πίδον· πᾶσι πάντων ἱερὸν ἢ μῦρ
 Μέσση· παῦροι δ' αὐτὲ μετ' εἰκάδα μῶδὸς ἀείσῃν
 Ἡἷς γνησιότης, ἐπιδείελα δ' ὅτι χρεῖων·
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ·
 Αἶδ' ἄλλαι μετὰ δεποι, ἀκήμεοι, ἔπ φέρεσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοίω αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασι·
 Ἄλλοτε μῆξυι πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·
 Τάων δ' οὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τ' ἀδὲ πάντα
 Εἰδὼς, ἐργάζῃ ἀνάπρος ἀθανάτοισιν,
 Ορνιδας κρίνων καὶ ὑαφρασίας ἀλεείνων.

ΤΕΛΟΣ.

Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή κέρη δ' ἐσύμφορος ἔστιν,
 Οὔτε γενέσθαι παρῶτ', ἔτ' ἄρ' γάμος ἀντιβολῆσαι
 Οὐδ' ἐμὲν ἢ παρῶτ' ἔκτ' , κέρη τε γενέσθαι
 Ἀρμενος ἀλλ' ἐρίφους τάμην, καὶ πάσια μήλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνίον, ἥπιον ἤ μῦρ.
 Εὐλὴ δ' ἀνδρογόνος φιλέει δέ κε κέρτομα βάζειν,
 Ψύδεσθ' αἰμυλίαις τε λόγους κρυφίαις τ' ὁ αἰσμός.
 Μίωδς δ' ὁδοῦ αὐτὴν κάπρον καὶ βέν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἐρῆας δὲ δουδεκάτην ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλείω ἤματι ἴσθρα φῶτα
 Γίνεσθαι. μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἔστιν.
 Εὐλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κέρη δὲ τε τετρας
 Μέας η. τῇ δὲ τε μήλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βέει,
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ ἐρῆας ἑλαεργούς
 Πρηύνειν, ὅπ' ἑῖρα πεινὴς πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετρας δ' ἀλόαυθς φθίνοντός θ', ἰσαμέναι τε,
 Ἀλγία θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἤ μῦρ.
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μίωδς ἀγασθ' ἐς οἶκον ἀκοιτην,
 Οἰωνῆς κείνας οἷεσθ' ἔργα πύκτω ἀριστοί.
 Πέμπτης δ' ἐξαλείαυθ' ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν ἐρινύας ἀμφιπολόειν,
 Ορκον πινυμένας, τὸν ἑρὶς τέκε πῆμ' ὀπιόρκους.
 Μέας η δ' ἐβδωμάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀνέστην.

Φήμη γάρ τε κακὴ πέλε), καὶ φη μὲν αἰεταί
 Ρεῖα μάλ', ἀρβιλήη δὲ φέρην, χαλέων δ' ἄποθέαδ.
 Φήμη δ' ἔτις πάντων ἄπολλυ), ἦντινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἔστι καὶ ἰωτή.

ΗΜΕΡΑΙ.

ΗΜΑΤΑ δ' ἐκ δίοθεν, πεφυλαγμένοις, οὗ καὶ μοῖραν
 Πειθεσθέντες δμώεσσι, ξηκὰ δα μίωδς αἰετήν,
 Εργά τ' ἐποπιδύειν, ἠδ' ἀρμαλὴν διατέαδς,
 Εὖ τ' ἀν' ἀληθείῳ λαοὶ κείνοντες ἄγωνιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς ὡς αὖ μνησθέντος.
 Πρωῶτον ἔνι, τετράς τε. καὶ ἐβδόμη, ἰσθὺν ἦ μῦρ.
 Τῇ γὰρ Απόλλωνος χρυσάρεα γένετο Λητώ.
 Οἰδοάτη τ' ἐνάτη τε. δύω γε μὲν ἡμέτα μίωδς,
 Εξοχ' ἀεξομένοιο βροθήσια ἔργα πένεσθαι,
 Ενδεκάτη δὲ, δυωδεκάτη τ'. ἀμφω γε μὲν ἐσθλαί.
 Η μὲν, οἷς πείκην, ἠδ', οὐφρονα καρπὸν ἀμᾶδς.
 Η δὲ δυωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖν ἡματ' ἀεροσπότης ἀράχνης,
 Η ματος ἐκ πλείς, ὅτε τ' ἰσθρὶς σωρὸν ἀμᾶ).
 Τῇ δ' ἰσθὺν σήσαιτο γυνή, φορβάλοιτό τε ἔργον.
 Μίωδς δ' ἰσαμένε ξηκαδεκάτῳ ἀλέαδς
 Σπέρματος ἄρξαδς φυτὰ δ' ἐνθρέψαδς αἰετή.
 Εκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.

Ανδρο-

Μηδ' ἐποτ' αἰενάων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδαρ
 Ποσσὶ περᾶν, ὅρην γ' ὄξυ ἰδῶν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λυγρῷ.
 Ος ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δ' ἐχεῖρας ἀνιπτός,
 Τῷ δ' ἐθεὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεια δῶκεν ὀπίσσω.
 Μηδ' ὑπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλείῃ
 Αὔρον ὑπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδ' ἐποτ' οἶνοχόλῳ πθέμεν κρητῆρος ὑπερθε
 Πιόνοντων. ὁλοὴ γδ' ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκ'.
 Μηδ' ἐδομον ποιῶν ἀνεπίξεσεν καταλείπειν,
 Μὴ τοι ἐφεζομένη κρωῖζι λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ὑπὸ χρυσοπόδων ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνελόνητα
 Εἶθεν, μηδ' ἐλόεσθαι ἐπεὶ ἐπὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι κασιγῆν' ἐ γδ' ἄμφορον
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήνορα ποιεῖ,
 Μηδ' ἐδυωδεκάμυλον ἴσση καὶ τὴν τέτυκ'.
 Μηδ' ἐγυμνακείῳ λαβρῷ ῥῥόα φαιδρύνεας
 Ἀνέρα λυγαλέην γδ' ἐπὶ ῥῥόνον ἐς ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ. μηδ' ἐρεῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας
 Μωμοῦσιν αἰδέηλα θεὸς νύπ καὶ τὰ νεμεσᾶ.
 Μηδ' ἐποτ' ἐπὶ ποροχῇ ποταμῶν ἀλλὰ δὲ πορορέοντων,
 Μηδ' ἐπὶ κρήνῶν ἐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέεας.
 Μηδ' ἐναποψύχειν τὸ γδ' ἔτοι λῶϊόν ἐστιν.

Ποιεί). σέ δ' ἐ μήπ' ὑοὺν κατελεγχέτω εἶδος·
 Μηδ' ἐ πολυζυγόν, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι·
 Μηδ' ἐ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.
 Μηδέ ποτ' ἐλομένῳ πενίῳ, θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Γέτλαθ' ὄνειδ' ἵζη, μακάρον δόσιν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσης τι θηταυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δ' ἐ χάρει μῦ' μέτρον ἰότης.
 Εἰ δ' ἐ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκέσαις.
 Μηδ' ἐ πολυζεῖναι δαίτῳς δυσσέμφελος εἶ),
 Εκ κοινῆ· πλείη δ' ἐ χάρει δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἰδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνιπτοῖσιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τί γε κλύουσιν, ὑποπίυκσι δέ τ' ἀράς.
 Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆκε δύνῃ, μεμνημένος ἔς' ἀνιόντος·
 Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκ τὸς ὁδοῦ προβάδῳ ἐρήσης,
 Μηδ' ὑπογυμνωθεῖς, μακάρον τοι νύκτες ἔασιν·
 Ἐζόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἡ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας δυερκέος ἀυλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γόνῃ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Εἰσὶν ἐμπελαδὸν ὡδραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέεσθαι.
 Μηδ' ὑπὸ δυσφύμῳ τάφῳ ὑπονόςῃσαντα
 Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ὑπὸ δαίτῳς.
 Μηδ' ὅπ' κρηναίων ἐρεῖν, μάλα δ' ὀξαλέεσθαι.
 Μηδ' ἐ

Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μένονα φορτίζεσθαι·
 Δεινὸν γὰρ πόντε μὴ κύμασι πῆματι κύρσαι·
 Δεινὸν δ' εἶκ' ἐφ' ἁμιάξαι ὑπέρβιον ἄχθος αἰείρας,
 Ἀξονα καυάζαι, τὰ δὲ φορτί' ἀμανεσθῆναι.
 Μέγ' αὖ φυλάσσει, καί τοι δ' ὅππῃ πᾶσιν ἄριστος.
 Ωραῖος δ' ἐγὼ αἶψα τέον ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 Μῆτε ξηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ὑπολείπων,
 Μῆτ' ὅππῃ δὲ μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὤριος
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώη, πέμπῃ δὲ γαμοῖτο. (οὐδ' αὖ·
 Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς·
 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥ τις σέθεν ἐγλύθι ναίει,
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματα γή·
 Οὐ μὲν γάρ πινυται κὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἀμφινον (μηδ'·
 Τῆς ἀγαθῆς· τὴν δ' αὖτε κακῆς ἐρίγιον ἄλλο,
 Δειπνολόχης, ἢ γ' ἀνδρὰ κλῖφθιμόν περ ἔοντα,
 Εὖτε ἄτερ δαλῆς, καὶ ὡμῶ γήραϊ δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅππῃ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἴη,
 Μηδ' ἐκαστογνήτω ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·
 Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης·
 Μηδ' ἐψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
 Ἡ πέπος εἰπὼν ὑποθύμιον, ἢ κ' ἔρξας,
 Δις τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἡ γῆτ' ἐς φιλοπῆτα, δίκην ἐθέλῃσι πῶρα χεῖν,
 Δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιεῖ-

Κανάξαις, ἔτ' ἄνδρας ὑποφθίσσει θάλασσα·
 Εἰ μὴ δὴ πόρερον γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Ἡ Ζεύς ἀθανάτων βασιλεύς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἔστιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' οὐκ ἐμείβετο· αὖραι, καὶ πόντος ἀπώμων,
 Εὐκηνλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας,
 Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντ' ἐτίθειτο.
 Σπύδην δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον, καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν ἔπιόντα, νότοιο τε θύρας αἴτας,
 Ὅς τ' ὤρειε θάλασσαν ὀμμήσας Διὸς ὄμβρω.
 Πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δ' ἐπε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πᾶσι πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἡμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶται κάρωνη
 Ἰχθυὸς ἐποίησεν, τόσον πέλας ἀνδρὶ φανείη.
 Ἐν κέρδι ἀκρεστάτη· τότε δ' ἄμβροτος ἔστι θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ἔπος πέλει πλόος· ἔμιν ἔρωγε
 Αἴνημι· καὶ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένος ἔστιν, τὰ
 Ἀρπαικτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦν καὶ
 Ἀνθεροποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πᾶσι δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἔστι θανεῖν μὴ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φερίεσθαι τάδε πάντ' ἐμὴ φρεσὶν, ὥς σ' ἀγορεύω.
 Μηδ' ἐν νηυσὶν ἀπαιτα βίον κοίλῃσι τίθειτο,
Ἀλλὰ

Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐν φορτίᾳ θέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ὅππ' κέρδει κέρδος
 Εἴσεται, εἴ κ' ἀνέμοι γε καὶ ἀπέχωνσιν αἴητας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίῳ ξέψῃς αἰσίφρονι θυμῷ,
 Βάλλει δὲ χεῖρα τε πρὸς πυγῇν καὶ λιμὸν ἀπρωῇ.
 Δείξω δ' ἡ τοι μέγα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐδέ πναυπλῆς σεπορισμένος, ἔτετι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πάποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ὄρεα ὠόντων,
 Εἰ μὴ εἰς Εἰβοίαν ἀπ' Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείαντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγξαν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς, Τροίῳ ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος,
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ περὶ φεαδμένα
 πολλὰ

Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα με φημι
 Τρωῶν νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντά·
 Τὸν μὲν ἐγὼ μέσσησ' ἐλίκωνιάδεσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τοφρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζεὺς νόον αἰγιόχοιο.
 Μῆσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰείδην.

Ἡμεῖς πεπτήκοντα μὲν ἔξοπαὶ ἡλίοιο,
 Ἐς τέλος ἐλθόντες Θέρεος καματώδεος ὥρης,
 Ωρεῖος πέλεται Θνητοῖς πλῆθος· ἔτεκεν ἡ

Καυά.

Εὖτ' ἂν πλητὰδες θένος ὄμβριμον ὠρίωνος
 Φόβουσαι, πίπτωσιν ἐς ἡερσίδ' ἑα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θυέσιν αἵηται·
 Καὶ τότε μικέπιν νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκᾶσαι τε λίθοισι
 Πάντ' ὅθεν, ὅφρ' ἴχασ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰέντων,
 Χεῖμῶρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πούθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οὔλα δ' ἐπ' ἀρμένα πάντα τεῶν ἐνικάτ' οἶκῳ,
 Εὐκόσμως σολίστας νηὸς περὶ ποντοπόροιο.
 Πηδάλιον δ' οὐεργὲς ὑπὸ καπνῷ κρεμάσασθαι·
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
 Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 Ως περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωΐζεις κεν νηυσὶ βίη κεχρημένος ἐσθλῇ.
 Ος ποτε καὶ τῇ δ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ αἰολίδα περιλιπὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φόβου, εἰδὲ πλεῖπν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρασι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' αἶψ' Ἐλικῶνος οἴζυρ' ἐνὶ κόμῃ
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέην, εἰδὲ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τύνη δ' ὦ Πέρση ἔργων μεμνημένος εἶπ'·
 Ωρεῖων πάντων, περὶ ναυπηλίας δὲ μάλιστα.

Νῆ'

Κρήνης τ' ἀενάε κ' ὑπαρρύτμε, ἦ τ' ἀθόλωτος,
 Τεῖς ὕδατος ποροχέειν, τὸ δ' ἐτέξατον ἱέμεν οἶνα.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Δινέμεν, οὗ τ' ἂν πορῶτα φανῇ δένος ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν δ' αἰεὶ, κ' οὐχ ὀχάλῳ ἐν ἀλώῃ.
 Μέξω δ' οὐ κομίσασθαι ἐν ἄγχεσιν. αὐτὰρ ἐπὶ νηὶ δὴ
 Πάντα βίον κατὰ θηαὶ ἐπάρμυρον ἐνδοθεν οἴκα,
 Θῆτά τ' αἰοικον ποιεῖσθαι, κ' ἄτεκνον ἔειπον
 Δίξεισθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτος ἔειδος·
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, μὴ φείδειο σίττα,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ δ' ἀπὸ χρήμαθ' ἔλη·
 Χόρπον τ' ἐσκομίσαι, κ' συρφετὸν, ὅφρα τί εἴη
 Βασίλῃ ἡμίονοισιν ἐπιετανόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, κ' βόε λῦσαι.

Εὐτ' ἂν δ' ὠρίων κ' σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, ἀρκετῆρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Ω Πέρση, τότε πάντας ὑπόδρεπε οἴκαδε βόξαι·
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέρας, κ' δέκα νύκτας·
 Πέντε δὲ συσκιάσαι ἔκτω δ' εἰς ἄγρ' ἀφύσαι
 Δῶρα διωνύσου πολυγυθίος· αὐτὰρ ἐπὶ νηὶ δὴ
 Πληιάδες θ' ὑάδες τε τό, τε δένος ὠρίωνος
 Δύνωσιν, τό τ' ἔπειτα ἄρ' εἰς μεμνημένος εἶη
 Ωραία, πλειῶν δ' ἐκ τ' ἔχθονος ἄρμενος εἶη.

Εἰ δέ σε ναυπιλὴς δουαεμφέλα ἱμερος αἰρή,
 Εὐτ'

Ἀλλ' ὅποταν φερέοικος δ' ἀπὸ χθονὸς ἀν' οὐτὰ βαίῃη,
 Πληϊάδης φεύγων, τότε δ' ἡ σιὰ φος ἐκέτι οἰνέων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρσασέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγει δ' ἐσκιερὺς θώκοις καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Ὡρὴ ἐν ἀμνητῷ, ὅτε τ' ἥελιος χεῖρα κάρφῃ.
 Τημέτος ἀσέειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ορθροῦ ἀνίσταμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
 Ὡς γάρ τ' ἐργαίῳ ξίτιν ὀπομείρεται αἶσαν·
 Ὡς περ φέρει μὲν ὁ δ' ἔσθ', φέρει δ' ἐκ' ἐργαίῳ·
 Ὡς, ἥτε φανείσαι πολέας ἐπέβησε κελεύθερα
 Ἀνθρώποις, πολλοῖσι δ' ὅππῃ ζυγὰ βεστί τίθησιν.

Ἥμος δ' ἐσπέρημος τ' ἀνδρῶν καὶ ἡχέτα τέττιξ
 Δειδρέω ἐφέζομενος, λιγυρὴν καταχεύει τ' αἰοιδίην·
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρους καματωδέος ὥρῃ
 Τῆμος πόταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος·
 Μαχλόεσσι δ' ἐγναῖκες, ἀφανέστατοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα σείριος ἄζει·
 Αὐαλέος δέ τε χεὶρ ὑπὸ καύματος, ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη περφαίη τε σκιὴ καὶ βίβλιος οἶνος,
 Μᾶζ' αὖτ' ἀμολγαίη, γάλατ' αἰγῶν σβεντυμετάων,
 Καὶ βοδὸς ὑλοφάγοιο κρέας, μήπω πετοκίης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρέφων' ὅππῃ δ' αἰδοπα πνέμεν οἶον·
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς, (νον,
 Ἀντίον οὐκ ἐκείνος ζεφύρε φέψαντα πρόσωπον,
Κρήνης

Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται· βορέας πεσόντος.
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἐρανῦ ἀστερόεντος
 Αἶρ πνευφόρος τέταται, μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῷ δ' ἀπὸ αἰναόντων,
 Ὑψὲ ὡς γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' αἴησι,
 Πυκνὰ θρηϊκίῃς βορέα νέφεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέτας, οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μή ποτέ σ' ἐρανόθεν σκοπὸν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἰμαῖα δόσῃ·
 Ἀλλ' ὑπαλούαδ'· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος ἔσθαι
 Χειμέριος, χαλεπὸς περβάτοις, χαλεπὸς δ' αἰθρώ-
 Τῆμος θ' ὥμισυ βεσνῖν, ἐπὶ δ' αἰεὶ πλέον εἶναι (ποις,
 Ἀρμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥοδοὶ δ' ὀφρέναί εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσάμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσθμῷ νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰτόκεν αὔθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα, μῆτρ' ὄσωαὶς ἡελίοιο,
 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἄσῃ
 Ἀρκτῦρος, περλιπὼν ἱερὸν ῥόον ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀπερκενέφαιος.
 Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόνῃ πανδιονὶς ὤρτο χελιδὼν,
 Εὐφάος ἀνθρῶποις, ἔχρας νέον ἰσαμένιοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας περταμνέμεν' ὥς γὰρ ἄμφνον.

Χεισαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκη,
Ἡ μάτη χεῖ μέρειω, ὅτ' αἰόσεος ὄν ποσσιν ἔνδρ',
Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡθεσι λουθαλέοισιν.
Οὐ γάρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομόν ὁρμηθῆναι,
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Σφωφᾶται, βοάδιον δὲ πανελλήνεας φαίνει.
Καὶ τότε δὴ κρηαοὶ καὶ νήκερσι ὑληκοῖται,
Λυγρὸν μυλίοωντες, ἀνὰ δρία βησῆεντα
Φόβου πιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τέτο μέμηλεν.
Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινὰς κοῦρμῶνας ἔχουσι,
Καὶ γλάφυ περξῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
Οὔτ' ὅπιν νῶτ' ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρεῖται·
Τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλδύομενοι νίφα λδυκῆν.
Καὶ τότε ἔσασαδ' ἔρυμα χερσὺς, ὡς σε κελεύω,
Χλαῖνάν τε μαλακῆν, καὶ τερμιόει' ἄ χυτῶνα·
Στήμονι δ' ἐν πᾶύρῳ πολλὴν κρόχα μηρύσαδ'·
Τὴν περ ἔσασαδ', ἵνα πιξίχες ἀρεμέωσι,
Μηδ' ὀρθαὶ φείσασιν ἀειρόμεναι καὶ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ πρὸς πᾶσι πᾶσι δόλια, βοὸς ἱφὶ καταμένοιο,
Ἀρμενα δῆσαδ', πίλοις ἐντοσὶ πυκιάσας·
Πρωτογόνων δ' εἰρίφω, ὁπότεαν κρύος ὤριον ἔλθη,
Δέρματα συρράπτειν νύρῳ βοὸς, ὅφρ' ὅπιν νῶτῳ
Γετῶ ἀμφιβάλῃ ἀλεῖν, κεφαλήφι δ' ὑπερθεῖν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὴν, ἵν' ἔατ' αὖ μὴ καταδύσῃ.

Ψυχρὸν

Χρηίζων βιότοιο, κακὰ πορσελέξατο θυμῷ.
 Ελπίς δ' ἐκ αἴγαιθ' ἡ κεχημδύον ἄνδρα κομίζῃ,
 Ἡμενον ἐν λέχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσιν ἑρόδους ἐπιμέσας ἰόντας,
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἑασείῃ, ποιεῖσθε καλίας.

Μῆνα δὲ λυσιῶνα καὶ ἡμαῖα, βέβορα πάντα
 Τῶν ἀλδύαδ' ἡ πηγὰδας, αἶτ' ὅπῃ γαῖαν
 Πνύσαντος βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ος τε διὰ Θρήκης ἱπποξόφου εὐρέϊ πόντῳ
 Εμπνύσας ὤωνε, μέμυκε δὲ γαῖα ἡ ὕλη·
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμοις, ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεος ἐν βήσσης πλυνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Εμπώπλων· ἡ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
 Θῆρες δὲ φείσασθ', ἐρεῖς δ' ὑπὸ μέλ' ἐέντες,
 Τῶν ἡ λάχῃ δέρμα κατὰ σκιον· ἀλλὰ νῦν ἡ γῆ
 Ψυχρὰς ἐὼν διάνηται δαυστέρων περ ἰόντων.
 Καί τε διὰ ῥινᾷ βοὸς ἔρχεῃ, ἐδ' ἐμὴν ἵχει.
 Καί τε δι' αἴγαιθ' ἀνσιτάνυξι χα' ὥεα δ' ἔπῃ,
 Οὐνεκ' ἐπηεταναὶ βίχες αὐτῶν, ἐ διάνησιν
 Ἰς ἀνέμου βορέου, βοχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρους ἐ διάνησιν,
 Ἡ τε δόμων ἐντόθι φίλῃ ὥδ' ἀμύρεται μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδὺα πολυχρῦσε Αφροδίτης.
 Εὖτε λοίσταμένη τέρενα χροῖα, ἡ λίπ' ἐλαίῳ

Εκ δ' αἰγέων ἐλάσας ἀράχνια. καί σε ἔολπα
Γηθήσθην βιότῳ ἐρούμενον ἔνδον ἑόντος.

Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολὺν γ' ἔαρ, εἰ δ' ἄλλοις
Αὐγάσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσσι.

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο βροπαῖς ἀέρης χθόνα δῖαν,
Ημενος ἀμήσῃς, ὀλίγον περ χεῖρὸς ἔργων,
Ἀντία δεσμοδίων κεκονιμένος, ἐμάλῃ χαίρων·
Οἷσθες δ' ἐν φορμῷ· παῦρεθι δέ σε θήσονται.
Ἄλλοτε δ' ἄλλοις Ζευὸς νόος αἰγόχοιο·
Ἀργαλέος δ' ἀνδρῶν κτ' ἑνὶ θνητοῖσι νοῆσαι.

Εἰ δέ κεν ὅψ' ἀέρος, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
Ημος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι,
Το παρῶτον τέρπῃ τε βροτῆς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Τῆμος Ζεὺς ὅσι βίτῳ ἤματι, μηδ' ὀπολήσοι,
Μήτ' ἄρ' ἑσθ' ἀλλων βροτῶν ὀπλὴν, μήτ' ὀπολείπων·
Οὔτω κ' ἐφ' ἀέρος παρῶν τετὶ ἰσοφαιρίζει·
Εν θυμῷ δ' οὐ πάντα φυλάσσει, μηδ' ἐπ' ἀλήθει·
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
Πὰρ δ' ἴθι χαλκίδον θῶκον, κὺν ἐπ' ἀλέα λέχλυ·
Ωρη χειμερὶν ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον,
Ισχάνθ' ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφέλλει.
Μή σε κακὴ χερμῶνος ἀμνηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενήνῃ, λεπτή δ' ἐπαχὺν πόδα χερὶ πύξοις.
Πολλὰ δ' αἰετὸς ἀνὴρ, κενεὴν ὅπ' ἐλπίδα μίμνων,
Χρητίζων.

Ἀφ' ἧν δ' ὁ μὲρ ῥεῖ, κραδίῳ δ' ἔδαν' ἀνδρὸς ἀβύτῳ·
 Δὴ τό τε χορτάζην ἑλίκας βόας ἐν δονέοντας,
 Ρηϊδίον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
 Ρηϊδίον δ' ἐπαγήνασθαι, πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφ' ἧς παύσατο ἄμαξαν·
 Νήπιος, ἐδ' ἐτόγ' οἶδ', ἐματὸν δέ τε δ' ἔραθ' ἀμάξῃς,
 Τῶν παρόθεν μελέτῳ ἐχέμεν οἰκίῃα θέει.
 Εὖθ' ἂν δὴ παρώπῃς ἀρετὴς θνητοῖσι φανείν,
 Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δ' ὁμῶς τε καὶ αὐτὸς
 Αὖλῳ καὶ διερῇ ἀρόων, ἀρόπιο κατ' ὥρῳ,
 Πρῶτ' ἄλλα σπύδων, ἵνα πειρήσῃται ἄρχει.
 Εἴαρε πολεῖν, θέρους δ' ἐνεωμένης σ' ἀπατήσῃ.
 Νεῖον δ' ἐσπεύρειν ἐπὶ κερφίζουσιν ἀεθλοῖσιν.
 Νῆδος ἀλεξιάρη, παίδων δ' οὐκ ἐκλήτῃσιν.
 Εὖχεται δ' ἐπὶ χθονίῳ, δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Εκτελέα βερίθειν δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 Ἀρχόμενος παρ' ὧν ἀρότρε, ὅταν ἀκροῖ ἐχέτλης,
 Χρὲ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ενδρουον ἐλκόντων μεσάβω· ὁ δ' ἐπὶ τῆς ὀπίσθου
 Δ' ὁμῶς ἔχων μακέλλῳ, πόνον ὀρνίθεσσιν πεθεῖν,
 Σπέρματα κακκρύπτων. δ' οὐκ ἐμοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθυμοσύνη δ' ἐκακίστη.
 Ὡς δ' ἐκεῖν ἀδροσύνην σάχυνες νεύουσιν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίσθιν ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὁπάσσοι.

Πόλλ' ὅπῃ καμπύλα κᾶλε· φέρει δ' ἐΐην, ὅταν οὖ-
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεσ διζήμενος, ἢ κατ' ἄρκεαν, (ρηε,
 Πείνινον. ὅς γδ βεσὶν ἀρεῖν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 Εὖτ' ἂν Αθλιωκίης δμῶος ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμοφοισι πελάσας ποροσαρήρεται ἰσοβοῆι.
 Δοιὰ δ' ἐθέσθ' ἀεζα πονησάμενος κτ' οἶκον,
 Αὐτόγυον κ' ἡπικτὸν, ἐπεὶ πολὺ λῶϊον ἔτα.
 Εἶχ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν κ' ὅπῃ βεσὶ βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες·
 Δρυὸς ἔλυμα, ὠρίνη γύλυ. βόε δ' ἐνναετήρω
 Αρσενε κεκτῆσθ'· τῆς γδ σθένος ἐκ ἀλαπαδνόν.
 Ἡβης μέτρον ἔχοντε, τῷ ἐργάζεσθ' ἀρίστῳ·
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρείσαντες ἐν αὐλακι καμμέν' ἀεζον
 Αξείαν, τὸ δ' ἔργον ἐτώσιον αὐτῷ λίποιεν.
 Τοῖς δ' αἶμα τεσσαρακονταετῆς αἰζῆδος ἔποιτο,
 Αρῶν δειπνήσας τεξάξυφον, ὅκτα βλαῶμον·
 Ος κ' ἔργου μελετῆρ' ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλάυνοι,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὅπῃ ἐργᾷ
 Θυμὸν ἔχων· τῷ δ' ἔπινεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσασθ', ἢ ὅπῃ παορίλῳ ἀλέασθ'·
 Κρεῖττερος γδ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπιόηται.
 Φεάζεσθ' δ' οὐτ' ἂν φωνὴν γεράνῃ ἐπακέστης
 Ὑψόσεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεληγυγής,
 Ἡτ' ἀεζοῖό τε σῆμα φέρει, ὃ χεῖματος ὥρην

Δεικνύει

Ἀρχεῖος δ' ἔσαμ' ἐπέων νομός· ἀλλὰ σ' αἶωγα
 Φεάδεω χρεῖων τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρήν.
 Οἶκον μὲν παρῶπισα, γυναικὰ τε, βῆν τ' ἀετῆρα·
 Κτητὴν, ἐγχαματὴν, ἥ τις καὶ βεσὼν ἐποιτο·
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι·
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆθαι, σὺ δὲ τιτᾶν·
 Ἡ δ' ὦρθε παρὰ μείβηθαι, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μηδ' ἀναβαλλέσθαι ἔς τ' αὐριον ἔς τ' ἔννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐπιοσεργὸς ἀνὴρ πῶμπλήσι καλὴν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ αἰταίσι παλαίει.
 Ἡμος δ' ἡ λήχη μένος ὀξέος ἡλίοιο·
 Καύμαθ' ἰδαλίμει, μετὰ παρὲνδον ὀμβρήσαντος·
 Ζευὸς ἐρεθνέος, μὲν δὲ ξέπεθαι βροχέος χροῖος·
 Παλλὰν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε σείετο ἀστὴρ·
 Βαῖδον ὑπὲρ κεφαλῆς κρείττερον ἀνδραπῶνα·
 Ἐρχεθ' ἡμάτις· πλεῖον δέ τοι νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
 Ἡμος ἀδικοπατὴ πέλει· τιμῆς εἴσα σιδήρῳ
 Ὑλὴ φύλλα δ' ἐρατὰ χεῖρ· πόρροιο τε λήχη·
 Τῆμος δ' ὄρ' ὑλοτομῆν μεμνήμερος ὦριον ἔργον·
 Ολμον μὲν ξιπὸδῶν τὰ μινειν, ὑπερὸν δὲ ξίπηχυν,
 Ἀξονά θ' ἐπ' ἀπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον ἔπω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδῶν, δ' ὅτε καὶ σφύραν κατὰ μοῖον·
 Τριποδίπαμον δ' ἀψιν τὰ μινειν δεκαδῶρον ἀμάχη·

Σοὶ δ' εἰ πλεῖτε θυμὸς ἐέλδω' ἐν φρεσὶν ἦσιν,
Ὡδ' ἔρδειν ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεαι.

ΠΛΗΙΑΔΩΝ Ατλαγενέων ὀπίτελλομένων
 Ἀρχαὶ δ' ἀμύτῃ, ἀέροιο δ' ἐδυσσομένων.
 Αἰ δ' ἡ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσάρων
 Κεκρύφα', αἵ τις δὲ πῦρ πλομὴν ἐναι γῆ
 Φαίνοιν', ἑσπέρῳτα χερσασομένοισι σιδήρε.
 Οὐτός τοι πέδῳ πῆλε' νόμος, οἷτε θαλάσσης
 Εὐλύθινα ἑτάουσ', οἷτ' ἄλκιρα βησάντα
 Πόντου κυμαίνοντος ἀπὸ ποδῶν πίονα χῶρον
 Ναίουσιν. γυμνὸν ἀπείρην, γυμνὸν δ' ἐβοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶδις, εἰχ' ὥρεια πάντ' ἐθέλησθαι
 Ἔργα κομίζεαι Δημήτερος, ὥς τοι ἔκαστα
 Ωρίεσθαι, μήπως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσῃς ἀλλοθίοις οἰκοῖς, καὶ μὴδ' ἐν ἀνύσῃ.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμὴν ἦλθες, ἐγὼ δέ τοι ἐκ ὀπίθῳ,
 Οὐδ' ὀπίμειξήσω ἐργάζου νήπιε Πέρση.
 Ἔργα τὰτ' ἀνδρώποισι θεοὶ διέτεκμήραντο·
 Μή ποτε σὺν παίδεσσι, γυναῖκί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζητούης βίοτον καὶ γείτονας. οἱ δ' ἀμελῶσι
 Δις μὲν γὰρ καὶ τρις τάχα τούτῃαι ἦν δ' ἐπ' ὑπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἐπ' ὀρέξῃς, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύ-
 σεις.

Ἀχρεῖος

Ος μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δῶκε,
 Χαίρει τὰ δῶρω, καὶ τέρπεται δὴ καὶ θυμόν.
 Ος δέ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδέϊ φριπιθήσας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τότ' ἐπ' ἀχλὺ σὲν φίλον ἦτορ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὅππ' σμικρὸν κατὰ θεῖο,
 Καὶ θαμὰ τῶδ' ἐρδεις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ος δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύζεται αἰθοπα λιμόν.
 Οὐδ' ἐτόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρεα κήδεϊ.
 Οἴκοι βέλτερον εἶν, ἐπεὶ βλάβει δὴ τὸ θυρήφι.
 Εὐδλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῶμα δὲ θυμῷ.
 Χρηζέειν ἀπείοντος, ἃ σε φερέειδος ἀνωγα.
 Ἀρχαίενα δὲ πῶμα καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 Μεσότη φείδεσθαι. Δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φείδω.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ὅππ' μαρτύρα θεείης.
 Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς, καὶ ἀπισταὶ ὥλεσαν ἀνδρας.
 Μηδὲ γυνὴ σε νόον πυρρολόος ἔξαπατάτω,
 Αἰμύλα καὶ τίλλεσθαι, τὴν διφῶσα καλὴν.
 Ος δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μοιχογενὴς δὲ παῖς σῶζοι πατρῷον οἶκον.
 Φερβέμεν. ὥς γὰρ πλεῖτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάτοισι ἔτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κε πλεόνεας πόρεσι Ζεὺς ἀσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὀπιθήκη.

Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 Ἐργῶν ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τ' μὲν πᾶμπαν ἔργ' αἰσίφρονα θυμόν,
 Καὶ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώως ἔκαθαρώως, ὅπῃ δ' ἀγλαὰ μηρία καίει,
 Ἀλλοτε δὲ σπονδῆσι θυέεσσι τεύχασκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' οὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς κέ τοι ἴλαον κερδίῃ καὶ θυμὸν ἔχωσιν,
 Οφρ' ἄλλων ὠνῇ κληῖον, μὴ τὸν πεδὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸ δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιτα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γένῃ),
 Γείτονας ἄζωσει ἕκτον, ζώσαντο δὲ πολλοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησιν.
 Ἐμμορέ τοι πμῆς, ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐδωκεῖ.
 Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρίως ὧρα γείτονος, εὖ δ' ὑποδύναται,
 Αὐτὰρ τὰ μέγ' ὦ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηται.
 Ὡς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὑστέρῃ ἀρχιον εὖρῃς.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴησι.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τὰ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅσκειν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅσκειν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' ἄ τις ἔδωκε.
 Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάτοιο δότειρα.

Ὅς μὲν

Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔσσειαι, ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγέκτισιν ἀεργούς.
 Ἐργον δ' ἐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 Πλακτῦντα· πλέτω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὅπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷός ἐστιν, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοξίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον ῥέψας, μελετᾷς βίην, ὥς σε κελεύω.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἢ δ' ὀνήσῃν.
 Αἰδώς τοι φρὸς ἀνολίβη, θάρσος δὲ φρὸς ὄλβω·
 Χρήματά δ' ἔχ' ἀρπακτὰ, θεὸς δὲ πολλὰς ἀμείνω.
 Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ δ' ὅτ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσεται· οἷά τε πολλὰ
 Γίγνεται, εὖ τ' αὖ δὴ κέρδους ἰόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δέ τ' ἀναιδεῖν κατὰ πάλῃ·
 Ρεῖά τέ μιν μαυρᾷσι θεοῖ, μινύθουσιν δὲ οἴκοι
 Ἀνέρι παρὰ παῦρεν δέ τ' ὅππ' ἡρόνον ὄλβος ὅπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς τ' ἰκέταυ, ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει,
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐξ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπταδίνης δυνῆς ἀλόχῃ παρὰ καίρια ρέζων,
 Ὅς τέ τού ἀφροδίνης ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ὅππ' ἡέριος ἐδῶ
 Νεικέει, χαλεποῖσι κατὰ πόμοις ἐπέεσσιν·

Τῷ

Ανδρὸς δ' Ὀόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπτε Πέρση.

Τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ὅστιν ἐλέεσθαι

Ρηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισιν ἔθηκεαν

Αθάνατοι· μακρὸς δ' ἐκαὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτῇ,

Καὶ ξηχὺς ποταμῶσιν· ἐπὴν δ' εἰς ἀκρογῆκηται,

Ρηϊδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐῴσα.

Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὰς πάντα νοήσει,

Φρασάμενος, τάχ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦτιν ἀμείνω.

Εσθλὸς δ' αὖ καὶ κεῖνος, ὃς οὖ εἰπόντι πίθηται·

Ὅς δέ κε μήθ' αὐτὰς νοέη, μήτ' ἄλλως ἀκέων

Εν θυμῷ βάλληται, ὅθ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

Ἀλλὰ σύγ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφέτμης

Εργάζεσθαι Πέρση διὸν γένος, ὅφρα σε λιμὸς

Εχθαίρῃ, φιλήῃ δέ σ' εὖσέφανος δημήτηρ

Αἰδοίη· βίότῃ δ' ἐτὴν πῖμπλησι καλὴν.

Λιμὸς γὰρ τοὶ πάντες ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ·

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνθρωποι, ὃς κεν ἀεργὸς

Ζώῃ, κηφίνας κοθέσθῃς ἵκελος ὁρμήν,

Οἷτε μελισσάων κάματον ἔσχεσιν ἀεργοὶ

Εσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέγιστα κοσμεῖν,

Ὡς κέ ται ὠρεῖαι βίότῃ πλήθωσι καλῇ.

Εξ ἔργων δ' ἄνδρες πολὺμυλοὶ τ' ἀφνειοὶ τε.

καί τ'

δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ ροδῦντες.

Ἀλλῃ παρκλίνεσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.

Ταῦτ' αὖ φουλασόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθοις
δωροφάγοι, σκολιῶν δ' ἐδικῶν ὑπὸ πᾶγχυ λάθεσθε.

Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλω κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τῷ βελούσαν πη κακίστη.

Πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντ' αὖ νοήσας,

καί νυ τὰ δ' αἰὶκ' ἐθέλησ' ὑπιδέμεται, ἥ δ' ἐέλθῃ,

οἴλω δὴ καὶ τήν δὲ δίκην πόλις ἐντὸς ἔργει.

Νῦν δ' ἐξὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος

εἶλω, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον

εἰμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.

Ἀλλὰ τά γ' ἔγωγε ὅλπα τελεῖν δία τερπικέραντον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτ' αὖ μῦθε φρεσὶ βάλλεο σῆσι,

καί νυ δίκης ἐπαύκε, βίης δ' ὑπὸ πλῆθεο πάμπαν.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε κρονίων,

ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖσι καὶ οἰωνοῖς πετεφνοῖς,

ἔσθαι ἀλλήλοισ'· ἐπεὶ δ' ἐδίκησιν ἐπὶ αὐτοῖς·

ἀνθρώποισι δ' ἐδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη

γίγνεται· εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαια ἀγορεύειν

γιγνώσκων, τῷ μέντ' ὄλβον διδοῖ δούροπα Ζεύς.

Ὅς δέ κε μῦθον ἔλθῃ ἐκὼν ἐπιόρκων ὁμόσας

ψεύδεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας, νήκεσιν ἀάσθῃ·

τὸ δ' ἐτ' ἀμαρτυρὴν γενεὴ μετόπισθε λέλφηται.

Ἀνδρὸς

12 Η 210201
Νεύσονται, καρπὸν δὲ φέρει Ζεῖδωρος ἀρουρα

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηλε κακὴ, καὶ χέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκλῳ κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλεις κακὰ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Οὐκ ἀλγίσαινε, καὶ ἀτάδαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανὸν μὲν ἐπὶ ἤγαγε πῆμα κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ὅποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναικες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
Ζεὺς δὲ φραδμρασύνησιν Ὀλύμπιου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἡ γῆ γὰρ σφατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἥ ὅγε πείχος,
Ἡ γὰρ ἐν πόντῳ κρονίδης ὀπποτίνυται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καὶ ἄφραζέστε καὶ αὐτοὶ
Τὴν δὲ δίκην· ἐγγυὲς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἑόντες
Ἀθάνατοι λεύσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησιν
Ἀλλήλοισι βίβουσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες
Τεῖς γὰρ μυεῖοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι Ζεὺς δὲ φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
Ἡέρε' ἰσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δὲ τε παρθένος ἐς δίκην Διὸς ἐκγεγαῖα
Κυδινήτ' αἰδοῖν τε θεοῖς οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσι
Καὶ ῥ' ὁπποῦτ' ἄν τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καθεζομένη κρονίων
Γιγνέτ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ὀπποτίσῃ

Δῆμος

Ω Πέρσι, σὺ δ' αἶκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
 Τβεις γάρ τε κακὴ δ' ἄλω βροτῶν, οὐδ' ἐμὲν ἐσθλὸς
 Ρηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴχει,
 Ες τέλος ἐξελθούσα· παρθῶν δέ τε νήπιον ἐγγῶν,
 Αὐτίκα γὰρ ῥέχει ὄρκιος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσι.
 Τῆς δὲ δίκης ῥόδος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄλῃσι
 Δωροφάροι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
 Ἡδ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἦδε λαῶν,
 Ηέρεῖσα μένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἷσ' ἐμὲν ἐξελάσσι, καὶ οὐκ ἰδεῖν ἐνεῖμαι.
 Οἷ δὲ δίκης ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδούσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
 Τοῖσι τέθλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνδρῶσιν ἐν αὐτῇ.
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροβόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πτόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὐρεσι δὲ δρυς,
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 Εἰς πόκοι δ' οἷες πολλοῖς καταβεβρίθασιν.
 Τίκτουσιν δὲ γυναικες εὐκρότα τέκνα γονεῦσι.
 Θάλλουσιν δ' ἄγαθοῖσι διαμπερές, οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείσσον·

Χερσδίκαι' ἔπερος δ' ἐτέρου πόλιν ἔξαλαπαΐξει.
 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσεται, οὔτε δικαίη,
 Οὐτ' ἀγαθὴ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα πμήσσοι δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔσαι· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἷζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁ μῆρτήσιν ευχαρώπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Ἀδικοῖσιν φάρεας· καλυψαμένω χροά καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν Φύλον ἴτον πορολιπόντ' ἀνθρώποις
 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' ἐκ ἔσεται ἀλκή.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλοῦσ' ἐρέω, φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδὸνα ποικιλόδειρον,
 Τψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν ἔφερον, ὀνύχεασι μεμῆρπώς·
 Ἡ δ' ἐλεὼν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεασι,
 Μύρετο· τὴν δ' ὅς· ὅππικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε,
 Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἥσ' ἀνέγώ περ ἄγω, καὶ αἰοιδὸν ἔβσαν·
 Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.
 Αφρον δ' ἄς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφείζην,
 Νίκης τε σέρεται, πρὸς τ' αἰχμασίην ἄλγεα πάχει.
 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ, ταυροσίπτερος ὄρνις.

Ω Πέρση,

Τὲς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ες Τροίην ἀγαγὼν, Ελένης ἑνεκ' ἠυκόμοιο·
 Ἐνθ' ἥτοι τὲς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοντι καὶ ἦθε' ὀπάσας
 Ζῶς κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνῳ,
 Ολβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελινδία καρπὸν
 Τεῖς τὲ ἔποιε θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὠφελλον ἐγὼ πᾶσι μετῆναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πέραθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γένεσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· εἰδὲ ποτ' ἦμαρ
 Παύσονται καμάτα καὶ οἷζυρος, εἰδὲ πύκτωρ
 Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσωσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεταί ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζῶς δ' ὀλέσθ' καὶ τὸ γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γιγνόμενοι πολιορκέταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, οὐδέ π' παῖδες·
 Οὐδὲ ξείνος ξφνοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἕσσεται, ὥς Τρωάρεσσι περ.
 Αἶψα δὲ γηράπκοντας ἀπμήσουσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τὲς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι,
 Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἷγε
 Γηράντας Τροεῦσιν ἀπὸ Τροπύλλου δοῖεν,

Αὐτὰρ ἔπει καὶ τὸ γένος κτ' γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὀπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι ἄλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δ' ἐπατὴρ ἕϊτον ἄλλο γένος μερόπ' ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον, οἷσιν Ἀρης
 Ἔργ' ἔμελε σονόεντα καὶ ὕβρεις οὐδέ τι σῖπιν
 ἦσθιον· ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονι θυμῷ,
 Ἀπλάστοι· μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρες ἀάπτοι.
 Εξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσι.
 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι·
 Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ἔπαυσε φετέρησι δαμέντες
 Βῆταν ἐς εὐρώπια δόμον κρυεοῦ αἵματος,
 Νώνυμοι θάνατος δ' ἐκ ἐκπαΐλοις περ ἔοντας
 Εἶλε μέλας, λαμψρόν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἔπει καὶ τὸ γένος κτ' γαῖα κάλυψεν,
 Αἰθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἱ καλέονται
 Ημίθεοι, παροτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ καδμηΐδι γαίῃ
 ὦλεσε, μαρναμέροισι μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·

Τοὺς

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκπαθὲν ἀπάντων·
 Θνησκον δ' ὡς ὕπνω δεδμημένοι. ἑδλὰ δ' ἐπάντα
 Τοῖσιν ἔλιν' καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον. οἱ δ' ἐδελημοί
 Ησυχίᾳ ἔργα νέμοντο, σὺν ἑδλοῖσιν πολέεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τοῦτο γένος κτλ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν, θαίμονές εἰσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλαῖς,
 Εδλοὶ, ὄπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίχας καὶ χέτλι' ἔργα,
 Ἡέρα ἰσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδόται καὶ τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χρεώτερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαι ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἐκαστὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Εἴρεται ἁτάλλων μέγα νήπιος ὧς ἐν οἴκῳ·
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο,
 Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες
 Αφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἁτάδαλον οὐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχθιν, οὐδ' ἀθανάτοισι θρασυτεῖν
 Ἡέλον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱερωῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἥδεα τοὺς μὲν ἐπειτα
 Ζεὺς κερνίδης ἐκρυψε, χολούμενος οὐνεκα πῆμας
 Οὐκ ἐδίδοιτο μακάρεσσιν θεοῖς οἱ ὀλυμπονέχουσιν.

Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῦ πόνου,
 Νοῖσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 Αἰψὰ γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγχεύσκειυσιν.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖραςι πώϊδου μέγα πῶμ' ἀφελῆσαι
 Ἐσκέδατ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν
 Ἐνδον ἔμιμνε, πίδου ὑπὸ χεῖλεσιν. οὐδὲ θύραζε
 Ἐξέπῃ παρόσθην γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίδοιο,
 Αἰγίοχου βουλήσιν Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μνεία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη, ἥ δ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόματι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ὄξειλετο μητιέτα Ζεύς.
 Οὕτως οὔτι πρὸς Διὸς νόον ὄξαλέαδ'.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἔτερσέν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ καὶ ὅπισθ' ἀμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεα σῆσιν.
 Ὡς ὁμόθεν γεγάασιν θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.
 Χρῦσεον μὲν πρῶτα Γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἷζύος· οὐδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπ' ἦν· αἰεὶ δὲ πόνος καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

Τέρ-

Εν δ' ἔθ' ἔμεν κύνεον τε νόον, καὶ ἐπὶ κλόπον ἦθος

Ερμείλῳ ἦνω γὰρ διάκτορον ἀργειφόντῳ.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ κερνίσονι ἀνακτι.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς ἀμφιγυῆς

Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελόν, κερνίδεω διαβουλαί.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ἀμφὶ δέ οἱ χάριτες τε θεαὶ, καὶ πότνια Πειθώ

Ορμυι χρυσείους ἔδυσαν χροῖ' ἀμφὶ δέ τήν γ' αἶ

Ὠραὶ καλλίκομοι σέφοι ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι

Πάντα δέ οἱ χροῖ' κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.

Εν δ' ἄρα οἱ σήθεασι διάκτορος ἀργαφόντης

Ψεύδεα θ', αἰμυλίους τε λόγους, καὶ ἐπὶ κλόπον ἦθος

Τεῦξε, Διὸς βουλήσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν

Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμεινε δὲ τήνδε γυναικα

Πανδώραν, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Δῶρον ἑδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῆσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλου αἰπὺν ἀμήχανον ἔξετέλεσεν,

Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργειφόντῳ

Δῶρον ἄχροντα, θεῶν τε χυρὸν ἀγγελον· ἔδ' Ἐπιμηθεὺς

Ἐφράσατο, ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεύς, μήποτε δῶρον

Δέξασθαι παρ' Ζηνὸς ὀλυμπώϊς, ἀλλ' ἀποπέμψειν

Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.

Πεὺν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,

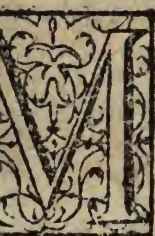
Ρηϊδίως γάρ κεν κὺ ἐπ' ἡμαπι ἐργάσαιο,
 Ως τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, κὺ ἀεργὸν ἔοντα·
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καὶ θεῖο·
 Εργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο κὺ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἦσιν,
 Ὅττι μὲν ἐξαπάτησε Περμηθεὺς αἰκυλομήτης.
 Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ, τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέα Ζεὺς,
 Ἰαπεπονίδη πάντων πῶρι μῆδεα εἰδὼς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας, κὺ ἐμαὶ φρένας ἠπερσπύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα, κὺ ἀνδράσιν ἐσόμενοισι·
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, εἴ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κτ' θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ως ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν, ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδήν,
 Καὶ θεῖος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
 Παρθενικαῖς, καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Αθῆνῳ
 Εργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἴσδ' ὑφαίνειν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτῳ,
 Καὶ πόδ' ἀργαλέον, καὶ γυμνόεργις μελεδῶνας·
Ἐν δὲ

Γαίης τ' ἐν ῥίζησι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω,
 Ἡ τε καὶ ἀπαλάμνον περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἔτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν, ἔργοιο χατίζων,
 Πλούσιον, ὃς ἀπυῖδ' ἔμ' ἀρόμμεναι, ἠδ' ἐφυτεύει,
 Οἰκόντ' εὖ θάδαι. Ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 Εἰς ἄφρονον ἀπυῖδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἡδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεράμειος κεράμει κότεῖ, καὶ τέκτονι τέκτων·
 Καὶ πῶχός πῶχῳ φθονεῖ, καὶ αἰσιδὸς αἰσιδῶ.

Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτ' ἄνω ἐνικάτ' εἶπο θυμῷ·
 Μὴ δέ σ' ἔρις κακὸς χαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὀπιπιεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔονται·
 Ωρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νείκεων τ' ἀγορέων τε,
 Ω, πνὶ μὴ βίος ἐνδον ἐπιετανὸς κατὰ κείται
 Ωραῖας, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
 Τοῦ κε κορυσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σὸς δ' ἐκέπ' δεύτερον ἔσαι
 Ωδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖτις διακρινώμεθα νεῖκος
 Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσὶν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσά μεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάρους, οἳ τήν δὲ δίκην ἐθέλουσι δικάσαι.
 Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλεον ἡμῖσι πάντες,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μάλα χῇ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

ΕΙΟΔΟΤ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΟΥΣΑΙ περὶ ἤθεν ἀοιδῇσι
κλείεσθαι,

Δεῦτε δ' ἐνέπετε σφέτερον πα-
τέρ' ὑμνεύεσθαι,

διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς, ἄφατοῖτε φατοῖτε,

ὅτ' ἄρρητοῖ τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκκητι.

μὲν γὰρ βριάει, βέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·

δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδηλον ἀέξει·

δέτ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει

ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρβια δώματα ναίει.

ὅτι ἰδὼν αἶων τε. δίκη δ' ἰθύνει θέμιστας

ἐγὼ δὲ καὶ Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.

ὃ καὶ ἄρα μῆτον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ὅτι Γαῖαν

δύω. τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσει νοήσας·

ὅττι μωμητή· διὰ δ' ἀνδρὶ χα θυμὸν ἔχουσιν.

ὃ γὰρ πόλεμόν τε κακὸν, καὶ δῆριν ὀφέλλει,

τλὶν ἔπης τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

ἀπάν βελήσιν ἔειν τιμῶσι βαρεῖαν·

ὃ ἑτέρῳ, πρεσβέτην μὲν εἰσεῖνατο νύξ ἐρεβεννή,

ὃ δὲ μιν κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων,

Γαίης

34-10-C-15

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

18

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΧΡΤΣΑ ΕΠΗ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Coll. Rom. Soc. Reg. Cat. miser.

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

Aurea Carmina Pythagora.

ANTVERPIÆ,

Ex officina Christophori Plantini

Architypographi Regij.

M. D. LXXXI.

B. 5.